

בעוהש"ת

קונטרס

גלייב אין דעם צדיק בתמימות

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור, געזאגט געווארן דורך
כבוד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש שליט"א
אריינצוברענגען אין אונז די ריינע און קלארע אמונה אין פאשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם לעבן בשלום.

הילולת רבינו ז"ל חול המועד סוכות תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארשטיינער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונג, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורנו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהוילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמענפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דרך חסידי ברסלב - טא יארק יצ"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

מוסדות היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652 ישיבה אפיס

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שני עמותות "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

גְּלִיב אֵין דָּעם צְדִיק בְּתַמִּימוֹת

אֵיךְ וויל אָפּגַעבן אַ שְׂבַח וְהוֹדָאָה פֿאַר דָּעם
בוֹרָא פֿל עולָמִים, אויפֿן חֶסֶד וְנוֹאס עַר הָאט מִיט
מִיר גֶעטווען, אַז אֵיךְ הָאב זוכָה גֶעווען צו דַּערלֶעבן
און זיין בַּיִם הייליגן רַבִּינָס ציון דָּעם יָאר ראש
הַשָּׁנָה - תשע"ג, אַ דאַנק די פֿיל תּפִּלוֹת וְנוֹאס אֵיךְ
הָאב גֶעהאַלטן אֵין אֵיין בַּעטן דָּעם אַייבֶערשטן, און
גְּלִיב נָאךְ די אַפֶּעראַצִיע, ווען מָען הָאט אַראַפּ
גֶענומֶען פֿון מִיר די מַכְשִׁירִים, און אֵיךְ הָאב שוין
גֶעקענט אָנהייבן צו רַעדן, אִיז מִיין עֶרשטע בַּקְשָׁה

ד גלייב אין דעם צדיק בתמימות

געווען: 'איך זאל זוכה זיין כאטש אויף ראש השנה, צו קענען זיין אין אומאן'. און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב זוכה געווען דערצו, און יעצט האבן מיר דערלעבט אז מיר זענען זיך דא צאמגעקומען ביים הילולא פון הייליגן רבי'ן.

די גמרא זאגט (תענית ז ע"ב): אז א טאג וואס עס רעגנט איז אזוי גרויס אזוי ווי דער טאג וואס עס איז באשאפן געווארן דער הימל און דער ערד. אויף רעכנט די גמרא אויס נאך עטליכע זאכן פון דאס גרויסקייט און די מורא'דיגע עת רצון וואס עס איז פארהאן ווען עס רעגנט (עין שם). און אז דער אייבערשטער האט געהאלפן, אז יעצט אין די טאג פון הייליגן רבינו'ס הילולא, וואס איז אויף די אושפיזא פון משה רבינו, האבן מיר א רעגן, זאל דער באשעפער אונדאי העלפן אז די זכות זאל ביישטיין פאר גאנץ כלל ישראל און מען זאל שוין אויסגעלייזט ווערן.

ה גלייב אין דעם צדיק בתמימות

א.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קט"ו): אויפן פסוק (שמות כ, יח): ויעמד העם מרחוק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים. אז די 'פשוט'ע מענטשן שטייען ווייט, ווען זיי זעהן א 'נעפל', דאס הייסט זיי זעהן אז זיי זענען ארומגענומען מיט א פינסטערנישט, און עס איז דא שווערעקייטן, און זיי מיינען אז דער אייבערשטער האט זיך באהאלטן, און ער באווייזט זיך שוין נישט היינטיגע צייטן, און עס איז א 'הסתר פנים', וואס פון דעם קומט, אז אזויפיל מענטשן פאלן נעבעך אַוועק, ווייל עס קומט זיי אריין קשיות ווען עס גייט זיי נישט אזויווי זיי האבן געוואלט, אבער 'משה רבינו' האט אונז געלערנט: אז אין די פינסטער און אין די מניעות, איז דארטן אויכעט דער אייבערשטער. און אז א מענטש זאל ווען אַנפאנגען צו קוקן אויף די חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים, וואלט ער

ו גלייב אין דעם צדיק בתמימות

באוואונדערט די מורא'דיגע 'השגחה פּרטיז' אויף יעדע טריט און שריט.

חז"ל האבן מתקן געווען צו זאגן הונדערט ברכות יעדן טאג (מנחות מג ע"ב). און דער ירושלמי רופט דאס אן הונדערט 'מצוות', וואס יעדער איד האט יעדן טאג (ברכות פּרק ט, הלכה ה). וואס ער לויבט און דאנקט דעם באשעפער אויף יעדן פּרט, נאר מיר הערן זיך נישט צו, צו וואס מיר זאגן, און א מענטש מיינט אז דאס איז נאטורליך, און אז עס דארף אזוי צו זיין, זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז): אז אלע כופרים ווילן אריין לייגן אין יעדע זאך אז דאס איז א 'טבע, מקרה, מזל', און ווען דאס וועט פּטל ווערן, וועט זיין די גאולה, ווייל דער עיקר גלות איז נאר ווייל עס פעלט אמונה, אבער אז א מענטש נעמט אין זיך אריין די אמונה, אז דער אייבערשטער איז דא, מיט אים, ביי אים, און לעבן אים, און יעדע זאך וואס

גלייב אין דעם צדיק בתמימות ז

עס פירט זיך מיט אים, איז אלעס בהשגחה פרטיות,
איז דאס זיין גאולה.

דער בעל שם טוב הקדוש זאגט (תולדות יעקב יוסף,
פרשת שמעוני): אויפן פסוק (תהלים סט, יט): קרבה אל
נפשי גאולה, אז אזוי ווי עס איז דא א גאולה
פלליות, וואס מיר האפן צום אייבערשטן אז ער
וועט אונז אוודאי העלפן, און ער וועט אונז
אויסלייזן פון דעם ביטערן גלות, אזוי אויך איז דא
א גאולה פרטיות, דאס הייסט, יעדער איד פאר
זיך קען זיך אויסלייזן, און ער מוז נישט זיין
אונטער אַזאַ מין עצבות און מרה שחורה, אבער
דאס איז מען זוכה, נאר אז מען איז שטארק אין
אמונה.

דאס זאגט דער פסוק (שם) ויעמד העם מרחק,
דער המון עם שטייט ווייט, דאס הייסט עס דאכט
זיך זיי אז דער באשעפער איז זייער ווייט פון אונז,
אבער: ומשה נגש אל הערפל, משה רבינו גייט
אריין אין די ערפל און ער ווייזט אַשר שם האלקים,

אז דארטן איז דער באשעפער, און אפילו אין די 'טבע מקרה מזל', איז אויכעט דער בורא פל עולמים. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן יז): מיר ווייסן נישט וואס הייסט 'טבע' און וואס הייסט 'השגחה', אלעס איז איין זאך, און די גאנצע בריאה איז נאר דער באשעפער, ווייל די השגחה איז מלוכש אין די טבע, און די גאנצע טבע איז איין שטיק השגחה.

עס שטייט אין פסוק (איוב כו, ז): תלה ארץ על בלי מה, דער גאנצע וועלט שטייט אויף גארנישט, נאר דער באשעפער האלט עס יעדע מינוט און יעדע סקונדע. היינט קען מען דאס זעהן, ווען מען פליעט ארויף אין ספעיי"ס, אז דער גאנצער 'פדור הארץ' איז אזוי ווי א בא"ל, וואס רוב פון דעם בא"ל איז וואסער, און דאס האלט זיך אויף גארנישט נאר דורעכן באשעפער.

ב.

יעצט ווען מיר שטייען אינעם יום טוב סוכות, דארף מען אריינגעמען אין זיך, אז א איד דארף זיך דערהאלטן אין די שווערסטע און ביטערסטע צייטן; דערפאר ווערט די סוכה אנגערופן 'צלא דמהימנותא', די שאטן פון אמונה. און ווען מען גייט אריין אין די סוכה, ווערט מען ניצול פון אלעם שלעכטס (זוהר הקדוש, אמור, קג). אבער דאס איז נישט נאר די זיבן טעג, וואס דעמאלטס איז א מצוות עשה אז מען דארף זיין אין די סוכה, אזוי ווי דער פסוק זאגט (ויקרא כג, מב): **בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים**, מען זאל זיצן אין סוכה זיבן טעג. און מען דארף מקיים זיין די מצוה בתמימות ופשטות, אזויווי דער בורא כל עולמים האט געהייסן, נאר מען דארף דאס מיטנעמען אויף אויף א גאנץ יאר, ווייל סוכה איז א זכר צו די 'ענני כבוד' (סוכה יא ע"ב). וואס דאס האט באשיצט און ארומגענומען די אידן פערציג יאר אין מדבר, און קיינער האט זיי נישט

י גלייב אין דעם צדיק בתמימות

געקענט שלעכטס טוען, די זעלבע זאך אז א מענטש איז ארומגענומען מיט אמונה, ער גלייבט אז דער אייבערשטער וועט אים אוודאי העלפן, און ער איז זיך מחזק, און ער איז נאך מחזק אנדערע אויך, דעמאלטס וועט ער סוף פל סוף זעהן מורא'דיגע ישועות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ד): מיט דעם וואס א מענטש רעדט מיט א אנדערן, ווערט א 'אור ישר' און ווען די ווערטער קלאפט צוריק צו אים, ווערט א 'אור חזר', דאס הייסט, אז אפילו די ווערטער פועל'ט נישט ביי יענעם, וועט דאס כאטש פועל'ן ביי אים, דערפאר דארף א מענטש זעהן צו מחזק זיין א אנדערן איד.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו): אויפן פסוק (תהלים מא, ב): **אשרי משפיל אל דל**, וואויל איז דעם מענטש וואס ער געט אריין שכל פאר אן ארימאן. וואס הייסט געבן שכל פאר אן ארימאן? נאר חז"ל זאגן (נדרים מא ע"א): **אין עני אלא**

גלייב אין דעם צדיק בתמימות יא

מדעת. אויף זאגט דארט די גמרא: דדא ביה פולא ביה, דלא דא ביה מה ביה. דעת קניית מה חסרת. דאס הייסט, אז א מענטש האט שכל פעלט אים גארנישט, און ער האט אלעס, און אז א מענטש האט נישט קיין שכל, האט ער גארנישט. וואס איז שכל? אז דער באשעפער איז שטענדיג דא מיט אים, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברים ד, לה): אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת' פִּי הוֹי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ, דאס דארף א מענטש אין זיך אריין נעמען.

ג.

עס ווערט געברענגט אין ספרים (מגיד דבריו ליעקב, אות רנ"ט; חסד לאברהם (ראדאמסק) מועדים; ועוד): אז ווען מען זיצט אין די סופה איז מורא'דיג מסוגל צו בעטן דעם באשעפער - און פועל'ן - וואס מען וויל, ווייל דער באשעפער איז דארטן. דערפאר אפילו א פשוט'ע מענטש ווען ער זיצט אין די סופה, שפירט ער א דעהויבנקייט, און א מורא'דיגע זיסקייט.

יב גלייב אין דעם צדיק בתמימות

וועגן דעם נאכדעם וואס עס איז געווען ראש השנה, וואס דעמאלטס האט מען פארשריבן אלעס וואס עס וועט זיין מיט אים א גאנץ יאר, ווייל אפילו וואס וועט זיין מיט יעדע שטיקל ערד, ווערט אויכעט אפגעשריבן אין הימל, כאטש דאס איז שווער צו פארשטיין מיטן מענטשליכן שכל, און נאר דער בורא פל עולמים קען דאס באווייזן, אזוי ווי מיר געפונען אין פסוק (תהלים קמז, ד): מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִּים לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא, דער באשעפער געט נעמען פאר אלע בילי ביליארדן וכו' שטערן, וואס מיר קענען אפילו נישט זעהן, און יעדע שטערן ציילט ער מיט א נומער, און פביכול דער אייבערשטער האלט דאס אן, קומט אויס אז דומם, צומח, חי, איז מושגח מיט א מורא דיגע השגחה, על אחת כמה וכמה א מענטש, וואס איז א מדבר, איז מושגח פון באשעפער, און אלעס וואס מיט אים וועט זיין א גאנץ יאר, וויפיל געלט ער וועט האבן, וויפיל פרנסה ער וועט האבן, אלעס ווערט

גלייב אין דעם צדיק בתמימות יג

אָפּגעשריבן 'ראש השנה'. נאכדעם געט מען אונז
נאך זיבן טעג צווישן ראש השנה און יום כפור,
וואס אין די זיבן טעג קען מען זיך עקשנ'ען: רבונז
של עולם איך וויל האבן בעסערס. און 'יום הקדוש'
חתמ'ט מען, אָבער אַפילו נאך די 'חתימה', גייט
מען אריין אין די סופה, וואס דעמאלטס באהאלט
מען זיך אין דעם שאטן פון באשעפער, און אין די
לעצטע טאג, האבן מיר 'הושענה רבה', וואס
דעמאלטס געט מען ארויס די 'קוויטלעך' (זוהר
הקדוש, צו, לא ע"ב), קומט אויס אז סוכות קען מען
נאך אלץ פועל'ן ביים באשעפער און זאגן:
באשעפער, איך בין נישט מסכים, איך וויל א
אנדערע צעטל! איך וויל האבן ב'ני, חיי, ומזוני!
וכו'.

ד.

עס ווערט געברענגט אין די הייליגע ספרים (פני
 יששכר, תשרי, מאמר י, אות כב; ועוד): אויף די גמרא (סופה
 יב ע"א): אז די סכף פון די סופה דארף דווקא זיין
 פון פסולת גורן ויקב, וואס דאס קומט צו ווייזן אז
 פון די אלע 'פסולת' וואס דער מענטש האט
 געטוען א גאנץ יאר, און נאכדעם האט ער תשובה
 געטוען ראש השנה און יום כיפור, פון דעם זייקא,
 ווערט יעצט א סופה. און דאס איז א מורא'דיגע
 התחזקות פאר א מענטש, זיך נישט מייאש צו זיין,
 כאטשיג ער טראכט ביי זיך: איך בין דאך אזוי
 פארשמירט, און אזוי נידעריג, און איך האב שוין
 געטוען וואס איך האב געטוען. דארף ער אבער
 וויסן, אז וויבאלד ער טוט 'תשובה' ווערט פון אלע
 עבירות, זכותים. (עייז ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כב).

דער זוהר הקדוש (תקוני זוהר, דף כט ע"א): רופט אן
 די ד' מינים 'מאני קרבא', געווער פון א מלחמה.
 דאס הייסט, אז א מענטש איז זוכה, און ער נעמט

טו גלייב אין דעם צדיק בתמימות

די לולב מיטן אַתרוג און די ערבות מיט די הדסים אין די הענט, האלט ער די 'כלי-זין' אין זיינע הענט, און ווען ער שאקלט מיט זיי אויף אלע פיר זייטן און אויבן און אונטן, איז ער מגלה אז אלעס איז דער באשעפער, און דאס זאגט דער פסוק (ויקרא כד, מ): וּלְקַחְתֶּם 'לָכֶם' בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר וְכוּ' וּשְׂמַחְתֶּם 'לִפְנֵי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם' שְׁבַעַת יָמִים. אַז דאס וואס מיר נעמען די ד' מינים, נעמט מען אין זיך אריין אויף א גאנץ יאר, צו וויסן אז אלעס איז דער אייבערשטער (ליקוטי הלכות, ברכת הראיה ופרטיות, ה, יט). און אז מען וועט לעבן מיט דעם, וועט מען אויסגעלייזט ווערן.

עס ווערט געברענגט (טיול בפרדס תניינא, אות ה): אַז אין דעם פסוק (עובדיה א, כא): וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט אֶת ה'ר עִשׂוֹ, איז מרומז די ד' מינים לולב אַתרוג ה'דס ע'רבה. אז דורעף די ד' מינים וועלן מיר זוכה זיין צו (שם): וְהִיְתָה לָהּ הַמְּלוּכָה, אַז די מלוכה וועט שוין זיין נאר פארן באשעפער,

גלייב אין דעם צדיק בתמימות

און אלע וועלן אנערקענען אז עס איז נאר דא איין באשעפער, און דאס וועט זיין דער שלום אויף וואס מיר ווארטן ארויס, אבער צוקומען צו דעם קען מען נאר דורעכן צדיק.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קכ"ג): דער עיקר און דער יסוד וואס אלעס איז געוואנדן אין דעם; אז מען זאל זיך צובינדן צום אמת'ן צדיק, און אננעמען זיינע ווערטער, פונקטליך אזוי ווי ער זאגט, סיי א קליינע זאך און סיי א גרויסע זאך, און נישט אוועקגיין קיין טראפ פון זיינע ווערטער, און אוועקווארפן פון זיך אלע אנדערע חכמות און מיינונגען, און ווילאנג ער האט נאך אפילו א טראפ אייגענע שכל, האט ער נישט קיין שלימות, און ער איז נישט צוגעבינדן צום צדיק. אויף זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י"ב): אז א מענטש גייט נאך זיין שכל, און ער נוצט אייגענע חכמות, קען ער זייער שטארק פארקריכן, און די אלע וואס זענען געגאנגען מיט

חכמות זענען זייער שטארק פארקראכן, און האבן נאך קאליע געמאכט פאר די וועלט אויף. און דער עיקר אידישקייט איז נישט צו נוצן דעם שכל, נאר פאלגן וואס מען האט אונז געלערנט, און וואס עס שטייט אין שולחן ערוך, וואס דאס איז דער תמצית פון תורה שבעל פה.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ו): די סיבה פארוואס די 'אנשי קינ"ה' (=קיסר ירום הודו) [וואס דאס גייט אויף ארויף אויף די אונגארישע אידן], האבן געזעהן אזויפיל מופתים? ווייל ביי זיי איז דאס אידישקייט געווען אן חכמות, און ווען זיי זענען געקומען צו א צדיק, האבן זיי געגלייבט, אז אין יעדע ריר פונעם צדיק ליגט אין דעם א פונונה, און אפילו בשעת מעשה האבן זיי נישט פארשטאנען די פונונה, פונדעסטוועגן ווען זיי זענען אוועקגעגאנגען, האבן זיי צוביסליך אנגעפאנגען צו זעהן און צו פארשטיין וואס דער דער רבי האט געמיינט, און וואס דער רבי האט מיר

גלייב אין דעם צדיק בתמימות

מַרְמֵז גַּעוּוּען, ווען איך בין דאַרט גַעוּוּען, און וועגן דעם האָבן זיי גַעזעהן מופתים. די זעלבע זאך אין אַלע דורות, די אַלע וואס האָבן אַוועק גַעלייגט דעם שַׁכַּל, און גַעפאַלגט יעדע זאך בתמימות און פֿשיטות, האָבן גַעהאַט גרויס הצלחה, אָבער די אַלע וואס זענען גַעווען חכמים, און האָבן גַעפֿרעגט פֿאַרוואס, פֿאַרווען, און פֿאַרוואו, זענען פֿאַרקראַכן.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי מנחם מענדל מרימענאווי"ע האט געהאט א משרת וואס ער האט געהייסן הערש משרת, און צווישן אַלע גבאים איז פארן הייליגן צדיק נישט געפאלן נאר אים, און ער האט אים אַלעס צוגעשטעלט, און באדינט מיטן גרעסטן געטריישאפט, און אַנגעגרייט דעם בעט וכו', און ער האט יעדע זאך נאכגעקוקט זיין רבי'ן, און די וועלט האט אים אַנגעקוקט ווי א פשוט'ער משרת, און אזוי האט מען אים גערופֿן, הערש משרת, אָבער ווען דער

גלייב אין דעם צדיק בתמימות יט

הייליגער רימענאווער זי"ע איז נסתלק געווארן, האט מען אנגעפאנגען איינצוזעהן זיין גרויסקייט, און זייער אסאך חסידים האבן אים געוואלט אויף נעמען אלס א רבי, איז ער אנטלאפן צום הייליגן ראפשיצער רב זי"ע, ווייל ער האט נישט געוואלט ווערן א רבי, ער האט געזאגט: איך בין נאר א משרת.

דער סדר אין ראפשיץ איז געווען, אז ווען עס איז געקומען פאר סוכות האט מען געברענגט עטליכע קעסטלעך אַתרוגים, און דער הייליגער ראפשיצער רב זי"ע האט אליינס אויסגעקליבן די אַתרוגים, און האט געגעבן פאר יעדן קינד א אַתרוג, און נאטורליך, פאר 'הערש משרת' האט ער געגעבן דעם שענסטן אַתרוג, פאר די קינדער פונעם ראפשיצער רב זי"ע האט דאס זייער געבאדערט, האבן זיי געזאגט: טאטע, פאר 'הערש משרת' וואלסטו ענדערש געדארפט געבן א קארטאפל, וואס ווייסט ער וואס איז א שיינע אַתרוג?! [ווי

כ גלייב אין דעם צדיק בתמימות

באוואוסט איז דער הייליגער ראפשיצער רב זי"ע מיט זיינע קינדער געווען זייער קלוג, ווידערואם דער הייליגער רבי הערש זי"ע, האט זיך זייער אויסבאהאלטן] נאך סופות האט דער הייליגער ראפשיצער רב זיך אנגערופן צו זיינע קינדער און געזאגט: איר האט געהאט קארטאפּל! דער 'הערשל' וועט נאך זיין זייער זייער גרויס. ופך הוה, נאכן הסתלקות פון הייליגן ראפשיצער רב זי"ע, איז ער טאקע געווארן א גרויסער רבי, און א פועל ישועות. אבער פון וואו איז ער געקומען צו אזא מדריגה? ווייל ער איז געווען אזוי איבערגעגעבן צום צדיק, און יעדע זאך האט ער נאר געטוען אזויווי דער רבי זאגט (עיין חיי מוהר"ן סימן תקמ"ד).

דאס איז געווען די גרויסקייט פון הייליגן רבי נתן זכרוננו לברכה, רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט: איך האב אינגאנצן אוועק געלייגט מיין שכל, און אזוי האב איך מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן מיט שעפּל און לעפּל, [אוקרייניש אידישער

גלייב אין דעם צדיק בתמימות כא

אויס-שפראך], דאס הייסט גענומען דאס מערסטע וואס ער האט געקענט, די זעלבע זאך יעדער מענטש, וואס לייגט אוועק זיין שכל און ער ווייסט: 'איך ווייס נישט' וועט ער יעדעס מאל מקבל זיין מער און מער.

אבער דער טבע פון א מענטש איז אז כל זמן ער איז צובראכן, און עס גייט אויף אים איבער, שפירט ער א מורא דיגע חיות אין דאס התקרבות, און ער שפירט ווי יעדעס ווארט פון די הייליגע ספרים רעדט צו אים, און עס איז אים מחזק, אבער אז דער אייבערשטער העלפט, ער קומט שוין צו זיך, און ער לערנט שוין וכו', הייבט אן צו ווערן ביי אים ביליג דעם רבינ'ס ספרים, און הייבט אן צו מזלזל זיין אינעם הייליגן רבין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו', ועיין ח"י מוהר"ן סימן ב): איבעראל וואו עס קומען זיך צוזאם א רבי מיט א תלמיד, איז דאס משה און יהושע. וואס איז געווען די גרויסקייט פון יהושע?

כב גלייב אין דעם צדיק בתמימות

אז ער האט אינגאנצן אוועק געלייגט זיין שכל פאר זיין רבי'ן משה רבינו, אזוי ווי דער פסוק זאגט (שמות, לג, יא): 'יהושע בן נון לא ימיש מתוך האהל, ער האט זיך נישט אוועק גערירט פון משה רבינו. דערפאר זאגן חז"ל (בבא בתרא עה ע"א): 'פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה', די פנים פון משה האט געשיינט אזוי ווי די זון, און די פנים פון יהושע האט געשיינט אזוי ווי די לבנה. וואס דאס מיינט צו זאגן אז פונקט אזוי ווי די לבנה האט נישט קיין אייגענע ליכטיגקייט, נאר עס שפיגלט אפ די ליכטיגקייט פון די זון, אזוי איז אויך געווען יהושע, אז ער האט 'זיך' אינגאנצן אוועק געלייגט, און ער האט נאר מקבל געווען פון משה.

מיט דעם האב איך געטייטשט, דאס וואס דער תרגום יונתן זאגט ביי די פרשה פון די מרגלים (במדבר יג, טז): 'ווען משה רבינו האט געזעהן די עניויות פון יהושע, האט ער אים אנגעוואונטשן: 'יה יושיעך מעצת מרגלים', ער זאל נישט געכאפט

גלייב אין דעם צדיק בתמימות כג

ווערן מיט די מרגלים. איז שווער, וואס האט דאס א שייכות? ווייל ער האט געזעהן זיין עניוה האט ער אים געוואונטשן ער זאל נישט געכאפט ווערן מיט די מרגלים? ! נאר דער זהר הקדוש זאגט (שלה, קנח ע"א): אז די סבה פארנוואס די מרגלים האבן גערעדט שלעכטס אויף ארץ ישראל? ווייל זיי האבן געזעהן אז אין חוץ לארץ זענען זיי טאקע געווען רבי'ס, אבער אין ארץ ישראל וועלן זיי נישט קענען זיין מער קיין מנהיגים, און זיי האבן געוואלט זיין מנהיגים, האבן זיי זיך מיישב געווען, אז זיי וועלן רעדן שלעכטס, במילא וועלן זיי נישט אריינקומען אין ארץ ישראל, וועלן זיי אויף בלייבן 'עפעס'. און מיר געפונען (במדבר יא כח, וברש"י שם): ווען אלדד ומידד האבן נביאות געזאגט; 'משה מת ויהושע מכניס' משה גייט שטארבן, און יהושע גייט אריינברענגען די אידן אין ארץ ישראל. איז יהושע געקומען צו לויפן און געזאגט פאר משה רבינו: 'אדני משה פלאם'. האט משה רבינו

געזאגט: הללואי זאלן אלע זיין רבי'ס. קומט אויס אז משה רבינו האט געזעהן אז יהושע וויל נישט זיין קיין מנהיג, נאר ער וויל אז משה רבינו זאל בלייבן דער רבי, האט יעצט משה רבינו מורא געהאט, אז יהושע וועט זיך צו שטעלן צו זיי, און אויכעט רעדן אויף ארץ ישראל, כאטש זיין פונוה איז וועגן עניוהות, ער וויל נישט אז משה רבינו זאל שטארבן, וועגן דעם האט ער אים אנגעוואונטשן, ער זאל זיך נישט צושטעלן צו די מרגלים, נאר ער זאל זיך אינגאנצן איבערגעבן פארן אייבערשטן.

אזוי ווי מיר שטייען יעצט אין די הילולא פון הייליגן רבי'ן, און מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן, דארף מען וויסן אז מיר זענען אלע תלמידים און חסידים, און מיר זענען מקבל די עצות פון הייליגן רבי'ן, און עס איז נישט שייך צו זאגן אז איינער איז מער ווי דעם אנדערן, אזויווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן קפ"ז): אז

גְּלִיּיב אײן דָּעם צַדִּיק בְּתַמִּימוֹת כה

אִיר װעט זײַ האַלְטן צוזאַמען װעט אִיר מיר
מִמִּשְׁיָךְ זײן צו זײַ.

דער אַײַבער־שטער זאל העלפֿן אז מיר זאלן זוכה
זײן זײַ צו האַלְטן בײַם הײַליגן רבײַן, און לערנען
זײַנע הײַליגע ספֿרים, און צוזאַמען זאלן מיר שוין
זוכה זײן צו זעהן די גאולה, און עס זאל מקוּיִים
װערן דעם פֿסוק (עובדיה א, כא): װעלו מושעים בְּהַר
צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת ה'ר עֲשׂו, װאס דאס איז די ד'
מינים ל'ולב אַתְרוג ה'דסים עֲרֵבוֹת, װאס דורך
דעם װעט מען מְכַנִּיע זײן די פֿאַרשאלטענע קליפות
פֿון די ד' גליות: בָּבֶל, מְדִי, יָנָן, אָדוֹם, (רבינו בחיי בַּשֵּׁם
הַמְדַרְשׁ, פֿד הקמח, אות ל; ובפֿרשת אָמֹר). און מיר זאלן
שוין זוכה זײן צו זיצן בַּסּוּפֵת עורו שֶׁל לױתְךָ, אָמֵן.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

כ"ק מרן רבינו
אליעזר שלמה בן מלכה
שליט"א

לרפואה שלימה לכל רמ"ח
אבריו ולכל שס"ה גידיו ולכל
טיפי דמיו.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יואל בן רייזל נ"י

וזוגתו

ניטל בלומא בת צביה פערל תחי'

וילדיהם

יעקב הלל, נתנאל, רחל לאה,

נפתלי צבי, חיה, פייגא, אליעזר שלמה.

הקדוש ברוך הוא ישפיע עליהם שפע ברכה והצלחה
ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות ויזכו לרוות רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן כיה"ר

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלום בן חיה רבקה נ"י
וזוגתו

מרים אסתר בת רייזל תחי'

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, אמן כן יהי רצון.